

Foecundat imber, illa mortali parit
 Cereale generi germen, et pastus gregum:
 Maturitatem dat suam arboribus quoque
 Mador maritus: causa at his cunctis ego.

Perquam similia leguntur in Euripidearum fabularum
 Chrysippi et Oedipi reliquiis.

DICTYULCI 3. Pollux: τὸ δὲ εὐήτριον ἐν Δικτυουργοῖς Αἰσχύλος, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἐσθῆτος, ἀλλ’ οὖν εἰρηνε,
 — δικτύου δὲ εὐήτρια.

Meursius: ἐν Δικτυουργοῖς, nos: ἐν Δικτυουλκοῖς, ut haec tria
 unius dramatis fragmenta sint Satyrici.

EPIGONI. V. δευτέραν γε ιράσιν ἥρωσιν νέμω (ex interpretatione; subintell. λοιβὴν ex antecedentibus), τρίτου — λίβα. Seorsim quoque singuli horum versuum v. exhibentur, male quidem: nam Scholiastae verba sic habent: Τὸν δὲ τρίτου ιράτηρα Διὸς Σωτῆρος ἔλεγον, οὐδὲν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ,

Ζεῦ παυσίλυπε, καὶ Διὸς Σωτηρίου
 Σπουδὴ τρίτου ιρατήρος.

τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίρνασαν, τὸν δὲ δεύτερον, Ἡρώων, τὸν δὲ γέ Διὸς Σωτῆρος, οὐδὲν καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνοις, Δοιβάς Διὸς μὲν πρῶτου ὄραιον γάμου, Ἡρας τε. εἶτα τὴν δευτέραν γε ιράσιν ἥρωσιν νέμω, εἶτα τρίτου, Διὸς σωτῆρος εύπταιαν λίβα.

EUROPA 1. V. πάντα τὸ ἀνθρώπων γρατοῦ. Docet Valck. diatr. in Eurip. perditorum dram. reliquias p. 225., librariis frandi fuisse verbi ἀνθρώπων compendium ἀνῶν, atque, ut alii cubi in Euripidis versu μῶν transierit in νῶν, ita hic ἀνῶν mutandum esse in ἀμᾶν, scribendumque Aeschyle trochaicum istum hoc modo:

Ἄλλ' Ἀρης Φιλεῖ γέ αἴ τὰ λῆσα πάντα ἀμᾶν γρατοῦ.

Sed amat metere semper Mars optimos quosque exercitus: metere, sicut Sophocel. Antig. 610. νὺν Φοινία θεῶν τῶν νερτέρων ἀμᾶς ιόπις (ut vulgatam vocem ιόνις recte corrigit Reiskius), illam Deorum inferorum saevus ensis demetit, quam in aedibus Oedipi dixerat ultimam γίζαν. Pausan. p. 612. f. ἔμελλεν δὲ δαιμῶν καὶ τὸ γένος τὸ Κασσάνδρου κακῶς ἔχαμήσειν. Claudio, Horatii carm. 4, 14.: